

רשומות

קובץ התקנות

16 ביוני 1967

2057

ח' בסיון תשכ"ז

עמוד	
2604	תקנות הנמלים (שימוש במרצף), תשכ"ז-1967.
2604	תקנות גמל אשדוד (שינוע מחצבים בצובר במיתקן התפוזרת), תשכ"ז-1967.
2606	תקנות גמל חיפה (אגרות נוסעים והפציהם) (תיקון), תשכ"ז-1967.
2607	תקנות שעת-חירום (ביטוח מתנדבים לעבודה בשעת חירום), תשכ"ז-1967.
2608	תקנות שעת-חירום (תשלום קיצבת ילדי עובדים למשרתים במילואים), תשכ"ז-1967.
2609	תקנות הביטוח בעבודה (עגורני צריח) (תיקון), תשכ"ז-1967.
2610	תקנות הביטוח הלאומי (דמי קבורה) (תיקון), תשכ"ז-1967.
2610	תקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא פרי הדר) (תיקון), תשכ"ז-1967.
2613	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מיון פירות, אריזתם וסימונם) (תיקון), תשכ"ז-1967.
2614	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי לשירות סוורת) (תיקון), תשכ"ז-1967.
2615	צו לעירוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 32), תשכ"ז-1967.
2615	צו הריבית (קביעת שיעור הריבית המקסימלי) (תיקון), תשכ"ז-1967.
2616	צו הביטוח הלאומי (שינוי שיעורי הקיצבה המשפחתית), תשכ"ז-1967.
2616	צו הביטוח הלאומי (הגדלת שיעורי קיצבת זיקנה), תשכ"ז-1967.

מדור לשלטון מקומי

2617	חוק עזר לקרית אונו (אגרת תעודת אישור), תשכ"ז-1967.
2618	חוק עזר לרעננה (אגרת תעודת אישור), תשכ"ז-1967.

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961

תקנות בדבר שימוש במרצף

בתוקף סמכותי לפי סעיף 21(ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961, ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —	הגדרות
„מרצף” — שטח הנמל שבין הקו העובר דרך הקירות החיצוניים של המחסנים הקרובים לים ובין הים;	
„מתן שימוש במרצף” — ייחוד מרצף, שארכו ליד קו המים הוא 100 מטר לפחות, לתקופה רצופה של 14 יום לפחות לצורך שינוע טובין;	
„מנהל הנמל” — מנהל הנמל בו ניתן השימוש במרצף.	
2. מנהל הנמל רשאי להורות על מתן שימוש במרצף לפי תקנות אלה אם הדבר דרוש לדעתו לשם עבודתו התקינה של הנמל, וכן להתלותו או לבטלו, לכלול בו תנאים ובכל עת לשנותם או להוסיף עליהם.	הוראה בדבר מתן שימוש
3. הורה המנהל על מתן שימוש במרצף ישלם מי שיוחד לו המרצף למנהל הנמל אגרה בשיעור של 330 לירות בעד כל מטר אורך של מרצף לתקופה של חודש ימים או חלק ממנו.	אגרה
4. תקנות אלה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר.	שמירת דינים
5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הנמלים (שימוש במרצף), תשכ"א—1967”.	השם

משה כרמל
שר התחבורה

כ"ה באייר תשכ"ז (4 ביוני 1967)
(חמ 756330)

¹ ס"ח 884, תשכ"א, עמ' 145.

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961

פקודת הנמלים

תקנות בדבר אנרות שינוע מחצבים בצובר במיתקן התפוזרת בנמל אשדוד בתוקף סמכותי לפי סעיף 21(ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961, סעיפים 10 ו-17 לפקודת הנמלים², וסעיפים 14(א) ו-21(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —	הגדרות
„המנהל” — מנהל נמל אשדוד, או מי שנתמנה על ידיו להיות מנהל לצורך תקנות אלה;	
„הנמל” — נמל אשדוד;	
„המיתקן” — מיתקן לשינוע מחצבים בצובר הנמצא ברציף התפוזרת בקצהו הדרומי של הנמל, לרבות מערכת המסועים אליו וממנו;	
„מחצבים” — אשלג בצובר או פוספטים בצובר, הניתנים לשינוע במיתקן בזרימה חפשית מכוח המשיכה;	

¹ ס"ח 814, תשכ"א, עמ' 145.
² חא"י, כרך כ', פרק קי"ד, עמ' 1146.
³ ע"ר תש"ח, תוכ"א מס' 2, עמ' 1.

„פריקה“ — פריקת מחצבים מקרונות רכבת או משאיות אל בור הפריקה של המיתקן, ושינועם במסועים אל מחסני המחצבים שבנמל, או למסוע הטעינה;
 „טעינה“ — טעינת מחצבים באמצעות המיתקן אל ספנת האניה, לרבות סידורם בספנה;
 „עירבול“ — שינוע מחצבים בתוך מחסני המחצבים בנמל באמצעות המסועים לפי הזמנת בעל המטען;
 „ימי מנוחה“ — ימי המנוחה הקבועים בפקודת ימי מנוחה, תש״ח—1948,⁴ לרבות יום העצמאות כמשמעותו בחוק יום העצמאות, תש״ט—1949.⁵

2. בעד פריקת מחצבים ישלם בעל המטען למנהל אגרה בשיעור של 0.50 לירות לכל טונה. אגרת פריקה

3. בעד טעינת מחצבים ישלם בעל המטען למנהל אגרה בשיעור המפורט להלן: אגרת טעינה

שיעור האגרה בלירות לכל טונה	הכמות בסונות המוטענות לכל שיט אחר
3.00	3,000 הראשונות
2.70	מ־3,001 עד 10,000
2.40	מעל 10,000

4. בעד טעינת מחצבים או פריקתם במשמרת ג' כמקובל בנמל, או כימי מנוחה, ישלם בעל המטען את אגרת הפריקה או הטעינה, לפי הענין, בתוספת בשיעור המפורט להלן: תוספת מיוחדת

שיעור התוספת בלירות לכל טונה	
0.15	לאגרת הפריקה
1.00	לאגרת הטעינה

5. בעד כל שעת עירבול ישלם בעל המטען למנהל אגרה בשיעור של 200 לירות. אגרת עירבול

6. (א) בעד איחורים או הפרעות בטעינה הנגרמים על ידי כלי השיט, שבהצטברם עולים על שעה אחת, ישלם בעל המטען למנהל לכל שעה, לרבות השעה הראשונה, של איחור או עיכוב כאמור סך של 200 לירות. אגרת מוגדלת למקרים של איחור

(ב) חל איחור או עיכוב בטעינה שכתוצאה ממנו הופסקה הטעינה במיתקן, והאיחור או העיכוב נגרם על ידי בעל המטען או על ידי אי יכולתם של המחצבים לזרום באופן חפשי מכוח המשיכה, ישלם בעל המטען לכל שעה של איחור או עיכוב כאמור סך של 200 לירות.

7. תקנות אלה לא יחולו על שירותים נוספים במיתקן הניתנים לפי הזמנת בעל המטען בהתאם לסעיף 21(ו) לחוק רשות הגמלים, תשכ״א—1961, כגון פתיחת כוות וסגירתן בכלי שיט, העסקת עובדים נוספים, שימוש בצידוד נוסף ושימוש בחמרים והספקתם. שירותים נוספים

⁴ ע״ד תש״ה, תוס׳ א׳ מס׳ א, עמ׳ 12.
⁵ ס״ח 5, תש״ט, עמ׳ 10.

8. (א) המנהל רשאי להחליט בכל שאלה בדבר האגרות, אם הן מגיעות, ממי, ובאיזה שיעור, וכן בכל דבר הנובע מהוראות תקנות אלה.

ירעה
זכסוכים

(ב) הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת המנהל, רשאי לפנות, תוך שבוע ימים מיום שההחלטה הגיעה לידיעתו, לרשות הנמלים בבקשה לבטלה או לשנותה.

9. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נמל אשדוד (שינוע מחצבים בצובר במיתקן התפוזרת), תשכ״ז—1967”.

ט

כ״ה באייר תשכ״ז (4 ביוני 1967)

(חמ 755820)

משה כרמל

שר התחבורה

חוק רשות הנמלים, תשכ״א—1961 פקודת הנמלים

תקנות נמל חיפה בדבר אגרות נוסעים וחפציהם

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 20 (ב) ו-21 (ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ״א—1961,¹ סעיף 17 לפקודת הנמלים² וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ה—1948,³ ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות נמל חיפה (אגרות נוסעים וחפציהם), תשי״ב—1951,⁴ אחרי „ישלם אגרות אלה” יבוא „בתוספת של 25 אחוז”.

קוז תקנה 2

2. החילתן של תקנות אלה היא ביום שייקבע על ידי שר התחבורה בהודעה שתפורסם ברשומות.

יגה

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נמל חיפה (אגרות נוסעים וחפציהם) (תיקון), תשכ״ז—1967”.

ט

כ״ה באייר תשכ״ז (4 ביוני 1967)

(חמ 75545)

משה כרמל

שר התחבורה

¹ ס״ח 334, תשכ״א, עמ׳ 145.

² חוקי א״י, כרך ב׳, פרק קי״ד, עמ׳ 1146.

³ ע״ר תש״ח, תוס׳ א׳ מס׳ 2, עמ׳ 1.

⁴ ק״ח 219, תשי״ב, עמ׳ 185; ק״ח 1268, תשכ״ב, עמ׳ 1817; ק״ח 1887, תשכ״ו, עמ׳ 896.

פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948

תקנות-שעת-חירום בדבר ביטוח מתנדבים לעבודה לשעת-חירום

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות-שעת-חירום אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

- "התנדבות לעבודה" — עבודה בהתנדבות בעסק, במפעל, במשק ובשירות ציבורי ושלא על מנת לקבל פרס;
- "משק" — עבודה הקלאית ושירותים חקלאיים;
- "מתנדב" — מי שעושה בהתנדבות לעבודה אצל הוולת;
- "המעסיק" — מי שאצלו מועסק המתנדב;
- "חוק הביטוח" — חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953;¹
- "עובד" ו"עובד עצמאי" — כמשמעותם בסעיף 1 לחוק הביטוח;
- "מועד תשלום" — כמשמעותו בתקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי-ביטוח), תשי"ד—1954.²

2. לענין חלק ב' לחוק הביטוח:

- (1) מתנדב שבתקופת ההתנדבות לעבודה הוא מבוטח כעובד שמעבידו חייב לפי חוק הביטוח בתשלום דמי-ביטוח בעדו, או כעובד עצמאי — ייחשב לגבי ההתנדבות, לעבודה כממשיך לעבוד אצל אותו המעביד או לעוסק במשלח-ידו כעובד עצמאי, לפי הענין.
- (2) מתנדב שאינו מהסוג האמור בפסקה (1) —
- (א) ייחשב לגבי ההתנדבות לעבודה כאדם המצוי בהכשרה מקצועית לפי סעיף 16(א) לחוק הביטוח אם הוא מתחת לגיל 18 ועבודתו בהתנדבות תיחשב כהכשרתו המקצועית;
- (ב) ייחשב לגבי ההתנדבות לעבודה כעובד ועבודתו בהתנדבות תיחשב כעבודה שלגביה מתקיימים יחסי מעביד ועובד אם הוא בן 18 ומעלה.

דינו של מתנדב לענין חוק הביטוח

חישוב דמי הביטוח

3. המעסיק ישלם דמי-ביטוח נגד פגיעה בעבודה (להלן — דמי-ביטוח) במקרים הבאים בלבד:

- (1) בעד מתנדב כאמור בתקנה 2(א) לפי הכללים שבתקנה 27(א) לתקנות הביטוח הלאומי (ביטוח מפני פגיעה בעבודה), תשי"ד—1954, (להלן — התקנות בדבר פגיעה בעבודה);
- (2) בעד מתנדב כאמור בתקנה 2(ב) — לפי שכר של 15 לירות ליום ושיעור דמי-ביטוח הוא לפי סעיף הסיכון של מקום העבודה בהתנדבות כאמור בתוספת הראשונה לתקנות בדבר פגיעה בעבודה.

¹ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
² ס"ח 187, תשי"ד, עמ' 6; ס"ח 461, תשכ"ה, עמ' 208.
³ ק"ת 440, תשי"ד, עמ' 649.
⁴ ק"ת 440, תשי"ד, עמ' 650.

4. המעסיק יגיש במועד תשלום דמי הביטוח רשימה שמית של מתנדבים המועסקים אצלו עם ציון מספר תעודת הזהות של כל אחד מהם. גשת דו"ח
5. בית הדין לביטוח לאומי המוקם לפי חוק הביטוח תהיה לו הסמכות הייחודית לדון ולפסוק בכל תביעה לגימלה לפי תקנות אלה ובכל תביעה להחזרת גימלה שניתנה בטעות או שלא כדין והסעיפים 105, 106, 107, 108 ו-111 לחוק הביטוח והתקנות לפיו יחולו בשינויים המחוייבים; לענין תקנות אלו ייווסף ברשימת בעלי דין לפי סעיף 105 לחוק הביטוח "המעסיק". מכות בתי דין לביטוח אומי
6. תקנות אלה יחולו על התנדבות לעבודה שנעשתה בתקופה כלשהי בחי באייר תשכ"ז (18 במאי 1967) ולאחר מכן. חילה
7. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שעת-חירום (ביטוח מתנדבים לעבודה לשעת-חירום)", תשכ"ז—1967". שם

יגאל אלון
שר העבודה

ג' בסיון תשכ"ז (11 ביוני 1967)
(חמ 73241)

פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948

- תקנות-שעת-חירום בדבר תשלום קיצבת ילדי עובדים למשרתים במילואים
- בתוקף סמכותי לפי סעיף 9(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות-שעת-חירום אלה:
1. בתקנות אלה —
"מילואים" — שירות מילואים כמשמעותו בחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]²;
2. מי שערב צאתו לשירות במילואים היה עובד שמעבידו חייב היה בתשלום קיצבת ילדי עובדים לפי סעיף 31(א) לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953³ (להלן — חוק הביטוח), רואים את תקופת שירותו במילואים כאמוד לענין חלק ג' לחוק הביטוח. בתקופה שבה עבד העובד אצל אותו מעביד; והמעביד ישלם את הקיצבה במועד תשלום השכר אילו שולם.
3. תקנות אלה יחולו על שירות מילואים ששירת בו אדם בתקופה כלשהי המתחילה ביום ח' באייר תשכ"ז (18 במאי 1967) והוא אף אם תחילת השירות היתה לפני המועד האמור.
4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות-שעת-חירום (תשלום קיצבת ילדי עובדים למשרתים במילואים)", תשכ"ז—1967". גדרות

יגאל אלון
שר העבודה

ג' בסיון תשכ"ז (11 ביוני 1967)
(חמ 73242)

¹ ע"ר תש"ה, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
² ס"ח 296, תשי"ט, עמ' 286.
³ ס"ח 187, תשי"ד, עמ' 6; ס"ח 461, תשכ"ה, עמ' 208.

מקודת הבטיחות בעבודה, 1946

תקנות בדבר עגורני צריח

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 55, 66, 67 ו-81 לפקודת הבטיחות בעבודה, 1946¹,
וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ז-1948², אני מתקין תקנות
אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות הבטיחות בעבודה (עגורני צריח), תשכ"ז-1966³ (להלן — התקנות העיקריות) בהגדרת „פנקס העגורן” במקום „בהתאם לתקנה 91” יבוא „בהתאם לתקנה 92”.
2. בתקנה 20 לתקנות העיקריות, אחרי תקנת משנה (ב) יבוא:
„(ג) עגורן צריח נע על פסים יהיה מצויד בגובלי תנועה לנסיעתו”.
3. בתקנה 23 (א) לתקנות העיקריות, במקום „להתנעת” יבוא „להנעת”.
4. בתקנה 71 לתקנות העיקריות, במקום פסקה 1 יבוא:
„(1) כל עוד נשאר מטען תלוי בעגורן”.
5. בתקנה 87 (א) לתקנות העיקריות, במקום „והמכוון” יבוא „והמחוון”.
6. בתקנה 101 לתקנות העיקריות, במקום „תקנה 20 תחילתה” יבוא „תחילתן של הוראות תקנות 20 ו-41 (א) (2)”.
7. בתוספת השניה לתקנות העיקריות, בסעיף 7, במקום הרישה וסעיף קטן (א) יבוא:
„7. עומס העבודה הבטוח לפי חישוב במצבים שונים של נטיית הזרוע או של מרחק העגלה מן הצריח:
(א) עומס העבודה הבטוח במקרה שאין צורך בתיקונים:
(1) בזווית/מרחק של..... עומס העבודה הבטוח.....ק”ג.
(2) בזווית/מרחק של..... עומס העבודה הבטוח.....ק”ג.
(3) בזווית/מרחק של..... עומס העבודה הבטוח.....ק”ג.”
8. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הבטיחות בעבודה (עגורני צריח) (תיקון), תשכ”ז—
1967”.

כ' באייר תשכ"ז (30 במאי 1967)
(חמ 750206)

יגאל אלון
שר העבודה

¹ ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1472, עמ' 80; ס"ח 161, תשי"ד, עמ' 208; ס"ח 382, תשכ"ג, עמ' 6.
² ע"ד תש"ה, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 1979, תשכ"ז, עמ' 1130.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות כדבר דמי קבורה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 10 ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

- תיקון תקנה 2
1. בתקנה 2 לתקנות הביטוח הלאומי (דמי קבורה), תשט"ו—1955² —
- (1) בתקנה משנה (א) —
- (א) בפסקה (1), במקום „23 לירות” יבוא „24 לירות”;
- (ב) בפסקה (2), במקום „28 לירות” יבוא „30 לירות”;
- (ג) בפסקה (3), במקום „57 לירות” יבוא „60 לירות”;
- (2) בתקנת משנה (ב), במקום „68 לירות” יבוא „73 לירות” ובמקום „142 לירות” יבוא „151 לירות”.
- תחילה
2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"א בניסן תשכ"ז (1 במאי 1967).
- השם
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (דמי קבורה) (תיקון), תשכ"ז—1967”.

ישראל גלילי
שר
ממלא מקום שר העבודה

י"א באייר תשכ"ז (21 במאי 1967)
(חמ 75030)

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.
² ק"ת 528, תשט"ו, עמ' 1108; ק"ת 1868, תשכ"ו, עמ' 1744.

חוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954

תקנות בדבר פיקוח על יצוא פרי הדר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 2 לתקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא פרי הדר), תש"ך—1960² (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:
- התלפת
תקנה 2
2. (א) אין לייצא אשכוליות לפני שמונה בנובמבר.
(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) מותר לייצא אשכוליות לפני המועד האמור אם נתקיימו בהן שני אלה:
- הנבלות על יצוא בראשית העונה
- (1) נבדקו לפי דגם מייצג שנלקח מהפרדס על ידי המבקר ונמצא שהן מכילות מיץ בשיעור של 40% לפחות ממשקלן ושצבען צהוב כרבע לפחות משטח פניהן;

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 137.
² ק"ת 874, תש"ד, עמ' 500.

(2) היחס בין כלל החמרים המוצקים הנמסים ובין החומצה שבהן לגבי תקופת ההבשלה הוא לפחות כלהלן :

(א) בעמק-הירדן, בעמק בית-שאן ובעמק יזרעאל המזרחי :

בין עשרים בספטמבר לבין עשרה באוקטובר —
5.1:1 ;

(ב) בכל הארץ :

בין אחד עשר באוקטובר לבין עשרים באוקטובר
בר — 5.2:1 ;

בין עשרים ואחד באוקטובר לבין שלושים ואחד
באוקטובר — 5.3:1 ;

בין אחד בנובמבר לבין שבעה בנובמבר — 5.4:1.

(ג) אין לייצא תפוחי זהב מזן שמוטי לפני עשרים וחמישה בנוב-
מבר, אך מותר להקדים את יצואם בשבעה ימים אם צבעם ירוק מתוויר,
כמות המיץ בהם מגיעה ל-45% לפחות ממשקלם והיחס בין כלל החמרים
המוצקים הנמסים לבין החומצה שבהם הוא לפחות 1:5.6.

(ד) על אף האמור בתקנת משנה (ג) רשאי המנהל לאשר יצוא
של תפוחי זהב מזן שמוטי המכילים מיץ בשיעור של לא פחות מ-43%
ממשקלם.

2. במקום תקנה 3 לתקנות העיקריות יבוא :

3. (א) אין לייצא אשכוליות אם צבען אינו צהוב ברבע לפחות
משטח פניהן, כמות המיץ שבהן היא פחותה מ-40% ממשקלן והיחס בין
כלל החמרים המוצקים הנמסים ובין החומצה שבהן הוא פחות מ-1:5.5.

(ב) אין לייצא תפוחי זהב מזן שמוטי אם צבעם אינו ירוק מתוויר,
כמות המיץ שבהם היא פחותה מ-45% ממשקלם והיחס בין כלל החמרים
המוצקים הנמסים לבין החומצה שבהם הוא פחות מ-1:6.5.

(ג) אין לייצא לימונים כשכמות המיץ שבהם פחותה מ-35% ממש-
קלם, צבעם אינו ירוק בהיר ב-4/5 לפחות משטח פניהם וקליפתם גסה,
כולה או מקצתה.

(ד) אין לייצא קלמנטינות אם צבען אינו מתחיל להשתנות והן
אינן מיציות או אינן טעימות.

(ה) אין לייצא תפוחי זהב מזן טבוריים ומזנים מוקדמים אחרים
אם צבעם בזמן הקטיף אינו מתוויר, כמות המיץ שבהם היא פחותה מ-45%
ממשקלם והיחס בין כלל החמרים המוצקים הנמסים ובין החומצה שבהם
הוא פחות מ-1:6.5.

החלפת
תקנה 3

ההגבלות
ואיסורים
על יצוא ככל
תעונה

(ו) על אף האמור בתקנת משנה (ה), המנהל רשאי לאשר יצוא של תפוחי זהב מן טבוריים ומזנים מוקדמים אחרים שאחוז המיץ שבהם מגיע ל-43% ממשקלם.

(ז) אין לייצא תפוחי זהב מזנים אפילים אם צבעם אינו צהוב טיפוסי לזן, כמות המיץ שבהם היא פחותה מ-45% ממשקלם והיחס בין כלל החמרים המוצקים הנמסים ובין התומצה שבהם הוא פחות מ-1:0.6.

(ח) אין לייצא תפוחי זהב מן בלדי.

(ט) אין לייצא תפוחי זהב מזנים עגולים, למעט תפוחי זהב מזנים אפילים, אלא אם כן ניתנה לכך הסכמתו בכתב של המנהל.

3. במקום תקנה 4 לתקנות העיקריות יבוא:

החלפת
תקנה 4

4. תאריכי סיום היצוא (א) אין לייצא —

(1) תפוחי זהב — למעט תפוחי זהב מזנים אפילים — אחרי חמישה באפריל;

(2) אשכוליות — אחר עשרה באפריל;

(3) לימונים — אחרי עשרה בפברואר.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) רשאי המנהל להאריך את מועדי סיום היצוא כמפורט להלן:

(1) תפוחי זהב — למעט תפוחי זהב מזנים אפילים — בלא יותר מארבעה עשר יום;

(2) אשכוליות — בלא יותר מארבעה עשר יום, אולם רשאי המנהל להתיר יצוא גם לאחר תקופה זו, אם אוסמו האשכול ליות בקירור בארץ תוך התקופה המותרת והפרי מתאים ליצוא;

(3) לימונים — אם נעשה טיפול מוקדם במטע, המאושר על ידי שירותי הדרכה ומקצוע במשרד החקלאות, והפרי מתאים ליצוא.

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא פרי הדר) (תיקון) תשכ״ז—1967”.

השם

ט״ז באייר תשכ״ז (25 במאי 1967)
(המ 73700)

חיים גבתי
שר החקלאות

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר מיון פירות, אריותם וסימונם

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—
1957, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מיון פירות, אריותם וסימונם), תשכ"א—
1961² (להלן — הצו העיקרי) —

(1) במקום סעיף 1 יבוא:

„1. שזיפים —

(א) סוגים:

„א. — יכלול רק שזיפים בשלים, מוצקים, אופייניים לזן מבחינת

הצורה והצבע, חפשים מכל פגם ומסווגים לגדלים כלהלן:

בקוטר מ"מ 30 ומטה שיסומנו „פרי קטן“;

בקוטר מ"מ 30 עד 34.9 מ"מ שיסומנו „30“;

בקוטר מ"מ 35 עד 39.9 מ"מ שיסומנו „35“;

בקוטר מ"מ 40 עד 45 מ"מ שיסומנו „40 אקסטרה“;

בקוטר מ"מ 45 ומעלה שיסומנו „45 ענק“.

„ב. — יכלול שזיפים אשר אינם נכללים בסוג א.

(ב) מותרת סטייה — עד 10% בסוג א. ”

(2) אחרי סעיף 4 יבוא:

„5. משמשים —

(א) סוגים:

„א. — יכלול רק משמשים בשלים, מוצקים, אופייניים לזן מבחינת

הצורה והצבע, חפשים מכל פגם ומסווגים לגדלים כלהלן:

בקוטר מ"מ 30 ומטה שיסומנו „פרי קטן“;

בקוטר מ"מ 30 עד 34.9 מ"מ שיסומנו „30“;

בקוטר מ"מ 35 עד 39.9 מ"מ שיסומנו „35“;

בקוטר מ"מ 40 עד 45 מ"מ שיסומנו „40 אקסטרה“;

בקוטר מ"מ 45 ומעלה שיסומנו „45 ענק“.

„ב. — יכלול משמשים אשר אינם נכללים בסוג א.

(ב) מותרת סטייה — עד 10% בסוג א. ”

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מיון פירות, אריותם וסימונם) השם
(תיקון), תשכ"ז—1967“.

חיים גבתי
שר החקלאות

ט"ו באייר תשכ"ז (25 במאי 1967)
(תמ 741181)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ח 1147, תשכ"א, עמ' 1747; ק"ח 1208, תשכ"ב, עמ' 103.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר שכר מקסימלי לשירותי סוודות

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 6 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי לשירותי סוודות), תשכ"ב—1962⁴ (להלן הצו העיקרי), במקום סעיף 4 יבוא:

4. תחלה
- הוראות צו זה לא יחולו על שירותי הניתן —
- (1) בנמל חיפה — לגבי תבואות כמשמעותן בחקנות נמל חיפה (אגרות שירותי בית מגורות), תשי"ז—1957, ולגבי כימיקלים נוזלים בנשפך העוברים את מיתקני "גדות" מיכליות ומאגרים לכימיקלים בע"מ;
- (2) בנמלי אשדוד ואילת — לגבי פוספטים ואשלג בצובר הנטע נים באמצעות מיתקני התפורת הקיימים בהם;
- (3) בכל נמל — לגבי מלט בצובר ואספלט בנשפך ולגבי שימוש במיתקנים, ציוד או כלי עבודה שלא לפי יזמת נותן השירות.

2. בתוספת לצו העיקרי —

(1) בחלק א', בסעיף 3, במקום פסקה (1) יבוא:

סוג המטען	היחידה	השכר בפירות
"(1) עץ נסור רך המובא בחבקים	מ"ק	3.10
"(א) עצי אריזה המובאים בחבקים	מ"ק	4.00
"(ב) עץ נסור רך ועצי אריזה — שאינם מובאים בחבקים — ובולים מעץ רך	מ"ק	5.00

(2) בחלק ב', בסוף ההערות יבוא:

4. לצורך פסקאות (1) ו-(א) בסעיף 3 לחלק א' יראו עץ נסור רך ועצי אריזה כמובאים בחבקים אם נתקיימו בהם תנאים אלה:

- (1) לפחות 80% ממטען העצים בספנה ארוז בחבקים;
- (2) כמות העצים בספנה לא תפחת —
- (א) לגבי עץ נסור רך — מ-200 טון;
- (ב) לגבי עצי אריזה — מ-100 טון.

3. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי לשירותי סוודות) (תיקון), תשכ"ז—1967".

משה כרמל
שר התחבורה

כ"ה באייר תשכ"ז (4 ביוני 1967)
(הס' 74111)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 1261, תשכ"ב, עמ' 1302; ק"ח 1377, תשכ"ג, עמ' 134; ק"ח 1655, תשכ"ה, עמ' 497; ק"ח 1865, תשכ"ה, עמ' 1048; ק"ח 1833, תשכ"ו, עמ' 808.
³ ק"ח 727, תשי"ז, עמ' 1842.

**חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),
תשט"ז—1956**

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס
הכנסה

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של חברה להשקעות של בנק לאומי בע"מ, בסכום כולל של עשרה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1972 עם זכות לפדיון מוקדם החל מתום 24 חדשים מהוצאת האיגרות, ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום כ"ג באייר תשכ"ז (2 ביוני 1967), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לגבותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 32), תשכ"ז—1967“.

השם

ז א ב ש ר ף
שר המסחר והתעשייה
ממלא מקום שר האוצר

(כ"ג באייר תשכ"ז (2 ביוני 1967)
(המ' 72650)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש מס' 6, עמ' 120.

חוק הריבית, תשי"ז—1957

צו בדבר קביעת שיעור הריבית המקסימלי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לחוק הריבית, תשי"ז—1957¹, לאחר החייעצות עם נגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

הוכפת
סעיף 33

1. אחרי סעיף 3א לצו הריבית (קביעת שיעור הריבית המקסימלי), תשי"ח—1958², יבוא:

3ב. (א) שיעור הריבית המקסימלי למילווה שניתן על ידי מוסד כספי ללווה לצורך רכישת דירה למגוריו או למגורי בני משפחתו, ובלבד שבניית הדירה הושלמה בעת מתן המילווה, הוא שנים עשר למאה לשנה.
(ב) שיעור הריבית המקסימלי למילווה שניתן למוסד כספי זהמוסד השתמש בו לצורך מתן הלוואות כאמור בסעיף קטן (א) הוא שנים עשר למאה לשנה.

תחילה

2. תחילתו של צו זה היא ביום ט' בטבת תשכ"ו (1 בינואר 1966).

השם

3. לצו זה ייקרא „צו הריבית (קביעת שיעור הריבית המקסימלי) (תיקון), תשכ"ז—1967“.

פ נ ח ס פ י ר
שר האוצר

ו' באייר תשכ"ז (16 במאי 1967)
(המ' 72440)

¹ ס"ח 210, תשי"ז, עמ' 58.
² ק"ח 782, תשי"ח, עמ' 908.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

צו בדבר שינוי שיעורי הקיצבה המשפחתית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לתוספת העשירית לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953¹ (להלן — התוספת), לאחר התייעצות בשר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. הקיצבה המשפחתית הנקובה בסעיף 1 לתוספת תוגדל ותהיה בשיעורים אלה:

(1) בעד הילד הרביעי	—	12.50 לירות לחודש ;
(2) בעד הילד החמישי	—	13.75 לירות לחודש ;
(3) בעד הילד הששי	—	15.— לירות לחודש ;
(4) בעד הילד השביעי	—	16.25 לירות לחודש ;
(5) בעד כל ילד נוסף		
מעל לילד השביעי	—	17.50 לירות לחודש.
2. תחילתו של צו זה היא ביום י"ט באדר א' תשכ"ז (1 במרס 1967).
3. לצו זה ייקרא „צו הביטוח הלאומי (שינוי שיעורי הקיצבה המשפחתית), תשכ"ז—1967".

שינוי שיעורי
הקיצבה
המשפחתית

תחילה

השם

יגאל אלון
שר העבודה

כ"ה באייר תשכ"ז (4 ביוני 1967)
(חמ 750338)

¹ ס"ח 187, השי"ד, עמ' 6 ; ס"ח 287, תשי"ט, עמ' 160.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

צו בדבר הגדלת שיעורי קיצבת הזיקנה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 (ב) לתוספת הראשונה לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953¹ (להלן — התוספת), ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. שיעורי קיצבת היסוד הנקובים בסעיף 2 (א) לתוספת יוגדלו:

(1) למבוטח בלא תלויים ל-	18.40 ל"י
(2) למבוטח שתלוי בו אדם אחד ל-	27.61 ל"י
(3) למבוטח שתלויים בו שני אנשים ל-	34.97 ל"י
(4) למבוטח שתלויים בו יותר משני אנשים ל-	41.72 ל"י
2. תחילתו של צו זה היא ביום כ"ג בסיון תשכ"ז (1 ביולי 1967).
3. לצו זה ייקרא „צו הביטוח הלאומי (הגדלת שיעורי קיצבת זיקנה), תשכ"ז—1967".

הגדלת קיצבת
הזיקנה

תחילה

השם

יגאל אלון
שר העבודה

ד' בסיון תשכ"ז (12 ביוני 1967)
(חמ 750332)

¹ ס"ח 187, השי"ד, עמ' 6 ; ס"ח 644, תשכ"ה, עמ' 289.

מדור לשל טון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית-אוננו בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית קרית-אוננו חוק עזר זה:

הגדרות	1. בחוק עזר זה —
„תעודה” — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
„המועצה” — המועצה המקומית קרית-אוננו.
מתן תעודה	2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה.
אגרה	3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה כשיעור הנקוב בתוספת.
(ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.
ביטול	4. חוק עזר לקרית-אוננו (אגרת תעודת אישור), תשט"ו—1955 ² — בטל.
השם	5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-אוננו (אגרת תעודת אישור) תשכ"ז—1967”.

תוספת

(סעיף 3)

שיעור האגרה בדירות	א. תעודה —
10	1. בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות, פרט לרישום דירה בבית משותף
7.50	2. בענין רישום דירה בבית משותף
2	3. בכל ענין אחר
1	ב. העתק תעודה

נתאשר, י ע ק ב כ ה ן
כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967) ראש המועצה המקומית קרית-אוננו
(חמ 85270)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 495, תשט"ו, עמ' 386.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לרעננה בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית רעננה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„תעודה” — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
„המועצה” — המועצה המקומית רעננה.
2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה.
3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת.
(ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.
4. חוק עזר לרעננה (אגרת תעודת אישור), תשי"ז—1957² — בטל.
5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרעננה (אגרת תעודת אישור), תשכ"ז—1967”.

תוספת

(סעיף 3)

שיעור האגרה בלירות	א. תעודה —
10	1. בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות, פרט לרישום דירה בבית משותף
7.50	2. בענין רישום דירה בבית משותף
2	3. בכל ענין אחר
1	ב. העתק תעודה

נתאשר.
כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)
(חמ 5422)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"ה, עמ' 266.
² ק"ת 674, תשי"ז, עמ' 885.